

17 Οἱ Ἕλληνες εἶχον ἄλλοτε 22 Ἐκκλησίας ἐδῶ ἐντὸς τῶν τειχῶν, ἀλλὰ τώρα (ὡς εἶπον) εἶνε μόνον 14 καὶ αὐταὶ ἀξιοθρήνητοι, μικραὶ θλιβεραὶ τρύπαι, εἷς συνήθης σωλέας θὰ ἔκαμνε δύο ἐξ αὐτῶν. Τὸ ἴδιον (ὀφείλω νὰ σᾶς εἶπω ἅπασι διὰ παντός) εἶνε τώρα αἱ Ἕλληνι- καὶ Ἐκκλησίαι καθ' ὅλην τὴν αὐτοκρατορίαν, ἐξ ὧν ἔχω ἰδεῖ καὶ πολὺ ὑποπεύομαι (ἐξῶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως) ὅτι γενικῶς αὐταὶ τὸ πάσαι ἦσαν μόνον ὀλίγον τι καλλίτεραι, ὅπερ ἔκαμε πιθανῶς τὸν Προκόπιον νὰ συγκινηθῇ περὶ τῆς ἀγίας Σοφίας, ἣτις πράγματι εἶνε πολὺ ὥραιον οἰκοδόμημα ἀκόμη. Καὶ ἐν συγκρίσει πρὸς ταύτας

18 περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλῶ, δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι παραπεῖθεται τὰ Σερα- φεῖμ εἰς τὰ Χερουβεῖμ νὰ διαμένωσιν ἐκεῖ, ἀλλὰ σοβαρῶς εἰπεῖν, μοὶ ἐφάνη ἀπείρως μικροτέρα τῶν προσδοκιῶν μου, ὡς ἀλλαχοῦ μέλλω ἴσως νὰ συζητήσω μετὰ σοῦ. Μετέβην ἐνταῦθα νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Μητροπολίτην, ὅστις ἦτο λίαν νέος· ὑποθέτω ὅχι ἄνω τῶν 25. Μὲ μετεχειρίσθη μετὰ τῶν συνηθειῶν τοῦ τόπου τούτου λίαν εὐγενῶς, μὲ καφέ, σερμπέτι, γλυκὸ τριαντάφυλλον καὶ καθαρὸν ὕδωρ ὅσον ἠθελον νὰ πῶ. Ἐχει μίαν ὥραιαν μικρὰν οἰκίαν παρὰ τὴν Μητρο- πολιτικὴν Ἐκκλησίαν, ἣτις εἶνε ἀφιερωμένη εἰς τὴν Παναγίαν, ἥτο ἡ ὥραιότερα ἐκεῖ, ἐστολισμένη μὲ μαρμαρίνους στύλους, ἀλλὰ τώρα περιμαζευμένη εἰς οὐδὲν ἄλλο ἢ εἰς ἓν σκευοφυλάκιον σχεδόν. Ἡ ἀρχαιοτέρα Ἐκκλησία (καὶ νῦν ἡ ὥραιότερα) εἶνε ἀφιερωμένη εἰς

19 τὸν ἅγ. Γεώργιον. Τὸ ἔδαφος εἶνε ὥραια ἐπεστρωμένον μὲ μαῦρον καὶ λευκὸν μάρμαρον, εἶνε (ὡς πρὸς τὰ θεμέλια) ἀκόμη ὁλόκληρος καὶ σᾶς βεβαιῶ δύναται εὐμενῶς νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ παρεκκλή- σιόν μας καὶ σχεδόν ἄλλη μία ἐπὶ τῆς κορυφῇ ἐκείνης. Ὁ θό- λος ὑπεράνω τοῦ ἀγίου Βήματος εἶνε πολὺ ὥραιον μωσαϊκὸν ἔργον καὶ περὶ τὸ διάζωμα αὐτοῦ εἶνε γεγραμμένα Ὁ. Ο. W. A. Τῷ οἴκῳ πρέ-

John Corral:

Εὐφρανέμεται
L. Corral
ἐν Κωνσταντινῇ
ἡ πόλις
Τοῦ τοῦ τοῦ
Ἀδριανῆος
1675

22912
1.176

London App.
1760

Οὐαὶ τῇ Γενεῇ
1938

1938

134-135

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Τῶν καὶ τῶν
ἀγίασμα
κεῖς ἐκ μακρότητα
ἡμερῶν

ΑΘΗΝΑΝ

πει ἀγίασμα. Καὶ εἰς μακρότητα ἡμερῶν.» Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος εἶνε τὸ αὐτό· καὶ εἰς καλὸ γηρος (εἰς παπᾶς ἢ μοναχὸς ἐκεῖ) ὑπέθετεν ὅτι ἦτο: ὦ σώσον! Εἴμαι διατεθειμένος νὰ δεχθῶ ὅτι σημαίνει αὐτὸ ἀλλὰ χρειάζεται τὸ Ν πρὸς τοῦτο. Εὐρίσκω ὅτι ἦτο μία λέξις ἱκεσίας, ἣς ἐγένετο χρῆσις εἰς τὰ ἀρχαῖα Φυλακτήρια, κοινῶς ἀποδιδόμενα εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντες τοῦ Βασιλείδου. Ἐχῶ ἐν λίαν σπάνιον ἀξιοπερί- εργον, τοῦ ὁποίου θὰ σᾶς δώσω περιγραφὴν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ παραβάλετε τοῦτο μὲ αὐτήν. Ἐξερχόμενος τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνης ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα, ἔξωθεν ὑπάρχουσι τέσσαρες μορφαὶ ἱστάμεναι εἰς ἓνα μικρὸν λίθον 1 1/2 πόδα μακρόν· εἰς γέρον ὄνθρωπος μὲ ἓνα νέον εἰς τὴν ἀριστεράν του χεῖρα ἔχοντα μίαν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τὴν ἄλλην ὑπὸ τὴν παρειάν του. Ἀπέ- ναντι αὐτοῦ ἴστανται γυνὴ μὲ μίαν νέαν παιδίσκην ἐν τῇ ἰδίᾳ θέσει μὲ τὸν νέον, ἄνωθεν ἦτο γεγραμμένον (τῆς γωνίας οὐσῆς ὀλίγον τε- θρασυμένης) Ἰούνιος Πρόβος καὶ εἰς τὸ χεῖλος τῆς πλευρᾶς πρὸς τὴν δεξιὰν χεῖρα ΖΗ. Συμπεραίνω ὅτι ἦτο ἐπιγραφή εἰς τὸ μνη- μεῖον αὐτοῦ διὰ τῆς λέξεως ΖΗ τὴν ὁποίαν συχνάκις συνήνησα

- 14 σιάτη θέσει τὸ ὕψος δύναται νὰ εἶνε περί τὰς 20 ἐν τῇ χαμηλοτέρᾳ θέσει ὅταν ἡ κορυφή ᾗτο ἀκεραία. Ἐντὸς 6 ἢ 8 ὑάρδων τῆς κορυφῆς ᾗτο ὁ προμαχὼν α α α , ὅστις θὰ ᾗτο ἐντελὲς ατρογγύλος
- 15 ἐκτὸς ἂν διεκόπτετο ὑπὸ τῶν πύργων. Εἰς τούτους ἀνήρχοντο διὰ πλατειῶν λιθίνων βαθμίδων, αἵτινες παραμένουσιν εἰς διάφορα μέρη, ὡς εἰς τὸ Θ.Θ.Θ. Εἰς τὸ τεῖχος, ἄνωθεν, ὁ προμαχὼν αὗτος

- ὡσαύτως εἰς μνημεῖα ᾗτο ἴσως μόνον μία ἐνδειξις τῆς πίστεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀθανασίαν. Εἰς ἄλλην Ἐκκλησίαν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου δεικνύεται τὸ σῶμα μιᾶς ἁγίας, τὴν ὁποίαν καλοῦσιν Ὅσιαν Ξένην καὶ μία παλαιὰ εἰκὼν τῆς Παρθένου Μαρίας. Διηγοῦνται τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἀπὸ μέγα ναυάγιον τὸ σῶμα τοῦτο ἐξώκειλεν εἰς τὴν παραλίαν μετὰ τῆς εἰκόνης αὐτῆς δεδεμένης εἰς αὐτὸ διὰ σιδηρᾶς ἀλύσσου καὶ μολονότι οὐδέποτε ἔμαθον πόθεν προήρχετο οὔτε τί ᾗτο ἀλλὰ χάριν τῆς εἰκόνης ἐθεώρησαν αὐτὴν ἁγίαν καὶ διετήρησαν τὸ σῶμα αὐτῆς καὶ τὴν εἰκόνα ὡς ἀντικείμενα λατρείας διὰ τὸν λαόν. Ὡρίσθη εἰδικὴ ἡμέρα (24ῃ Ἰανουαρίου) ἐν τῷ ἑορτολογίῳ χάριν τῆς ἁγίας αὐτῆς, ἀλλὰ διηγοῦνται καὶ μίαν ἄλλην ἱστορίαν περὶ αὐτῆς. Τὸ Μοναστήριον τὸ ὁποῖον ἔχω ἤδη μνημονεύσει ὑπῆρξεν πολὺ ὥραϊον μικρὸν οἰκοδόμημα, ἀλλὰ τῶρα κατερειπούμενον,
- 22 καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν προικοδοτήσεις ἢ εἰσοδήματα πρὸς ἐπισκευὴν αὐτοῦ. Ὑπελείφθη εἰς μόνον γράν καλόγηρος, ὅστις ζῇ μόνον μετὰ τὰ ὀλίγα δσπρια τὰ ὁποῖα εἰσφέρει νὰ λάβῃ ἐκ τῆς εὐσπλαχνίας τῶν ξένων. Περαιτέρω εἰς τὴν βόρειον αὐτοκλήνην γωνίαν τοῦ φρουρίου ἴστανται 6 ἀνεμόμυλοι σταθεροὶ καὶ ἀκίνητοι καίτοι οὐδέποτε ἔχουσιν ἐλλειψὴν βορείου ἀνέμου τὴν νύκτα ἕνεκα τοῦ ἑμβάτη, ὅστις ὅταν ἔλθῃ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐν κέντρῳ τῆς ἡμέρας, δὲν παραλείπει νὰ ἐπανέλθῃ ὅλην τὴν νύκτα. Ὑπάρχει εἰσὸς μύλου διὰ τὸν ἀνεμον καὶ ἕτερον εἶδος διὰ τὸ ὕδωρ (ὅσα ἐν Τουρκίᾳ), ὅπερ κατασχύνει ἀπείρως τὰς μηχανικὰς μὰς προσπαθείας. Παραλείπω τὴν περιγραφὴν αὐτῶν νῦν ἀφοῦ ἐσταμάτησα πὰρ πολὺ εἰς τὴν Σηλυβρίαν, ὥστε νὰ κουράσω τὴν ὑπομονὴν σου.